

For hvert kalenderår skal det ved særlig lov fastsættes, hvor stor en procentdel af skattens grundbeløb der skal udskrives. I det første kildeskatteår, 1970, blev statskatten udskrevet med 95 pct. af grundbeløbene. I 1971 nedsattes udskrivningsprocenten til 91; men samtidig blev procenten for beregning af folkepensionsbidrag for skatteydere under 68 år forhøjet fra 3 til 4 pct. I 1972 fastsattes udskrivningsprocenten uændret til 91, og for 1973 foreslås ligeledes uændret udskrivningsprocent. Det betyder dog ikke, at statsindkomstskatten for 1973 skal beregnes efter helt de samme regler som for 1972. Udskrivningsloven indeholder nemlig i § 4 bestemmelser om, at personfradraget og grundbeløbsskalaens indkomsttrin skal tilpasses reguleringspristallet for januar måned i året forud for det år, for hvilket skatten skal udskrives. Ifølge det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af udskrivningsloven, (Nu lov nr. 418 af 15. september 1972 om ændring af udskrivningsloven. Forslaget blev vedtaget ved tredje behandling den 14. september 1972) foretages reguleringen efter reguleringspristallet, der har januar 1971 = 100. Beløbene forhøjes eller nedsættes med $3 \frac{1}{3}$ pct. for hver fulde 3 points udsving i reguleringspristallet i forhold til et pristal på 90. Herefter skal de regulerede beløb afrundes nedad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.

For kalenderårene 1971 og 1972 blev personfradrag og skalatrin efter de nugældende regler forhøjet med henholdsvis 3 pct. og 9 pct. I januar 1972 var reguleringspristallet (januar 1971 = 100) 106,2, og efter de foreslåede regler skal personfradrag og skalatrin i 1973 forhøjes med $16 \frac{2}{3}$ pct.

Personfradraget og grundbeløbsskalaens indkomsttrin forhøjes herefter således:

Kalenderår	Personfradrag	1. trin	2. trin	3. trin
		kr.	kr.	kr.
1970	5.000	17.000	13.000	40.000
1971	5.100	17.500	13.300	41.200
1972	5.400	18.500	14.100	43.600
1973	5.800	19.800	15.100	46.600

Virkningerne af den foreslåede uændrede udskrivningsprocent samt pristalsreguleringen af skala og personfradrag er belyst ved en række eksempler i to efterfølgende tabeller. Her er indkomstskatten til staten beregnet for personer med skattepligtige indkomster af forskellig størrelse dels efter de regler, der gælder for 1972, dels efter lovforslagenes regler for 1973. Det er i alle eksemplerne forudsat, at skatteyderne ikke har ret til hustrufradrag, og der er i nogle eksempler regnet med et personfradrag, i andre med to personfradrag.

Skattebeløbene i tabel 1 er beregnet for personer, der har samme skattepligtige indkomst i begge årene. Da der er regnet med uforandret udskrivningsprocent, skyldes skattenedsættelserne udelukkende den foran omtalte pristalsregulering af personfradrag og skalatrin. I tabel 2 drejer det sig om personer, hvis skattepligtige indkomst i 1973 er 10 pct. højere end i 1972. Her bevirker indkomststigningen, at der trods pristalsreguleringen bliver tale om en stigning i skattebeløbene.

De provenumæssige virkninger af forslaget kan kun bedømmes rent skønsmæssigt. For 1972 kan statsindkomstskattens grundbeløb ved slutskattens beregning nu anslås til ca. 18.265 mill. kr. For 1973 bliver grundbeløbets størrelse påvirket dels af den omtalte pristalsregulering, dels af stigningen i de skattepligtige indkomster, der kan anslås til ca. 11 pct. fra 1972 til 1973, hvortil kommer en forøgelse i de skattepligtige indkomster som følge af sygekassekontingenternes bortfald fra 1. april 1973, der kan skønnes til ca. 1.200 mill. kr. Herefter må det forventes, at grundbeløbet for 1973 bliver ca. 20.880 mill. kr. Med en udskrivningsprocent på 91 i begge årene bliver slutskattens provenu ca. 16.620 mill. kr. i 1972 og ca. 19.000 mill. kr. i 1973.

Der stilles ikke forslag om ændring af dødsbøbeskatningen for kalenderåret 1973. Skatten for 1973 skal derfor ligesom skatten for 1970-1972 beregnes på grundlag af udskrivningslovens regler om bofradrag og beskatningsprocent, og det er udskrivningslovens beløbsgrænser, der er afgørende for, om et dødsbo i 1973 kan opnå skattefrihed.